

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 1/2021

Úvodník

Situácia, ktorá vo svete vládne, nás stále drží pod zámkami našich domovov, ale nám sa aj napriek tomu, že sa nemôžeme stretávať, podarilo napísať veľkonočný Úsmev.

Aj keď sa môže zdať, že za posledné mesiace sa nič neudialo, väčšina žiakov nechodí do školy a všetko sa točí len okolo pandémie, my sme našli dosť zaujímavých udalostí, o ktoré sa chceme s vami podeliť.

Priblížili sme vám naše dištančné vzdelávanie, pripravili slovník cudzích slov, ktoré priniesla pandémia.

Škola mala aj návštevu z rádia Lumen, na ktorej sme sa zúčastnili. Aj o tom tu rozpovieme.

Nebude chýbať ani informácia, ako si malí prváci a tretiaci poradili s karnevalom a ako využili snehovú nádielku na vzdelávanie.

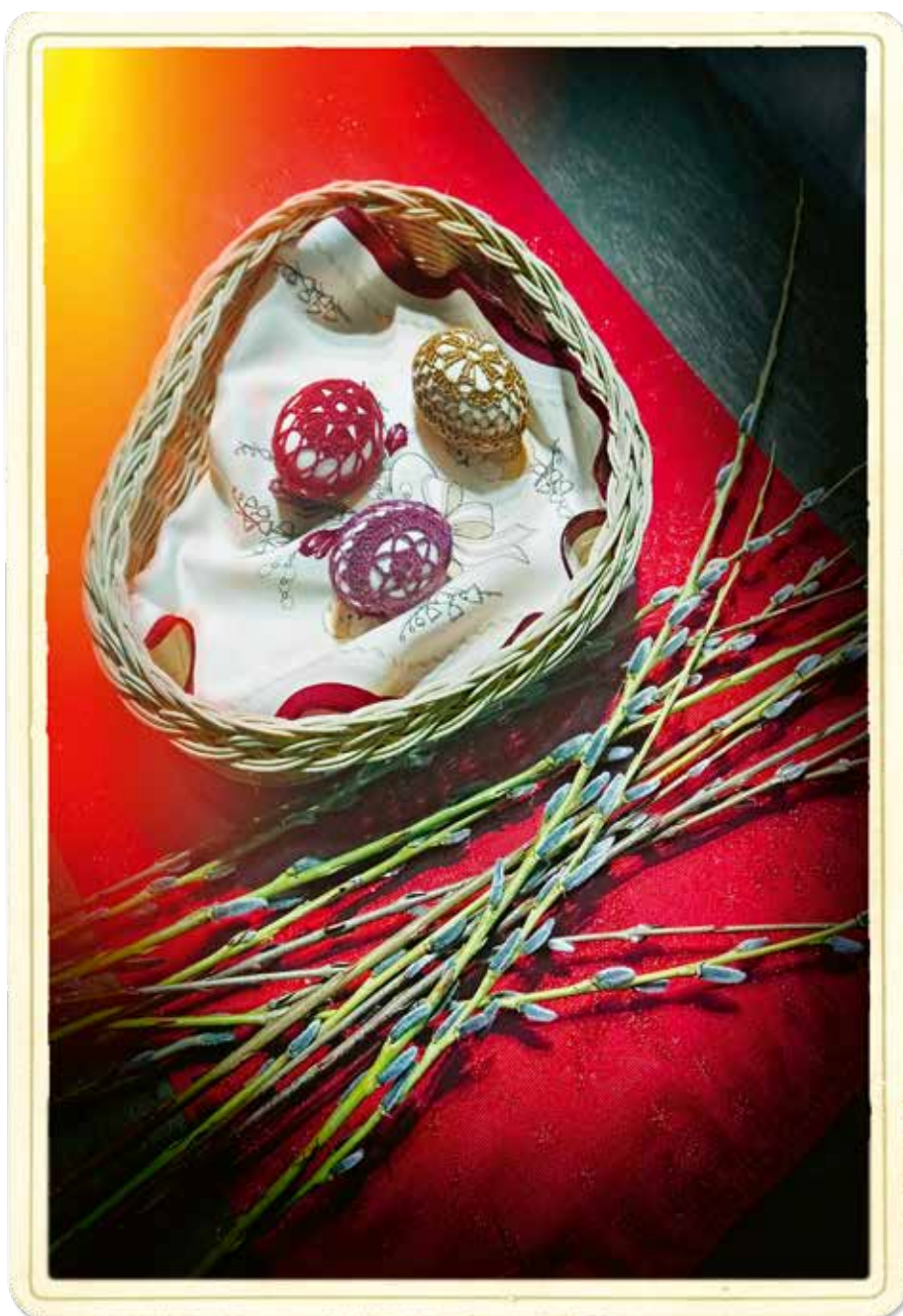
Rok svätého Jozefa tiež nezostal pre nás a našich žiakov bez povšimnutia. Predstavíme vám projekty našich žiakov, ktoré sú tomuto roku venované.

Samozrejme celé číslo zakončia žiacke literárne práce a osemšmerovka.

Takže na záver vám želám, aby ste boli „negatívni“ a pozitívne sa naladili čítaním nášho veľkonočného čísla Úsmevu.

šéfredaktorka
Zuzana Vonšáková, 8.A
usmevczs@gmail.com

MILÝ DENNÍK!

Ty si môj jediný priateľ, s ktorým sa teraz môžem stretnúť každý deň. Za posledné mesiace sa totiž toho veľa pomenilo. Odkedy prišla na svet táto nová likvidácia ľudstva menom Corona, takmer nikde ísť nemôžeme. A to sa týka aj školy. Tak sa teda dištancujeme jeden od druhého a tešíme sa z toho, že sme negatívni a namiesto prezenčnej výučby teraz máme dištančnú. No poviem ti, nie je to nič moc. Nikdy by som si ani nepomyslela, že mi bude takto chýbať škola a spolužiaci. No nielen mne. Každý by chcel, aby sa to všetko vrátilo do starých kolají.

Pondelok

Všetky pondelky sú ťažké a stresujúce. Aj tie, keď sa učíme z domu.

Zvyčajne sa budím na zvonenie budíka. No toto ráno vtrhla do izby moja najmladšia sestra, ktorá keďže je druháčka, má to šťastie, že chodí do školy a zobudila ma. Povedala som si teda, že keď už som hore, tak sa idem poriadne pripraviť, naraňajkovať a vychutnať si takú rannú pohodičku. Spravila som si raňajky a surfovala na internete. Úplne som sa ním nechala uniesť a zabudla, že máme hodinu. Bolo o minútu osem a môj zrak padol na hodiny. Za normálnych okolností by som o takomto čase po sviežej rannej prechádzke do školy netrpezlivo čakala na školský zvonček. No teraz! Všetko, čo mi ešte ostávalo z raňajok, som natlačila do úst a vyletela som hore do izby. Otvorila som počítač a takto rýchlo otvorila „školskú bránu“. No ako natruc môj počítač nechcel spolupracovať. Akoby na ňom bolo napísané: „Haha, no vidíš toto ti bolo treba? Skorejšť vstáaavaatťtťtť treba!!!! Máš sa lepšie učiť ovládať počítače, wordy, zomy, team meatingy...“ Nešlo mi totiž ani pripojiť na hodinu. Skúsila som snáď všetko. Reštartovala som počítač, wifinu, no nič nepomohlo. Nakoniec mi messenger prezradil, že s pripojením majú problémy všetci, a tak mi trochu odľahlo. No nevzdávala som sa a skúsala som to ďalej, veď predsa nechcem byť hlúpa, každý poznatok sa zíd. „Pip,“ prišla mi správa. Učiteľke sa niečo stalo s počítačom, a tak dnes online hodina nebude. Takže takéhoto učenia nemáme po krk len my a učiteľky, ale sú z toho preťažené aj počítače.

Utorok

Začala online hodina matiky. Všetko prebiehalo úplne nudne a normálne. Opakovali sme na test z nového učiva, keď zrazu učka povedala, aby sme si zapli kamery. Už som mala prst na tlačidlo, keď som zbadala svoj odraz. Skoro som spadla zo stoličky. V pyžame, neupravená, neučesaná s nedojedenými raňajkami na stole a s neporiadkom

za sebou. Rýchlo som vstala zo stoličky a bežala to všetko upratať. Všetok neporiadok som nahádzala mimo dosah kamery, nahodila som na seba nejakú mikinu. Keď som si zapla kameru, musela som ju nastaviť tak, aby nebolo vidno ani ten maras na zemi. Mama má asi pravdu, keď vraví, že si mám dať pozor, aby som tu nezehnala. Problém je však v tom, že čím mám viac času, tým menej sa mi chce niečo robiť. A ďalší, veď aj tak ma nemôže prísť navštíviť žiadna kamoška, je totiž zákaz vychádzania, stretávania sa,...

Streda

Geoša nepatrí medzi moje obľúbené predmety. No dnes sme mali „cestovať“

Z denníka „dištančného“ žiaka

po mape, tak som sa ju poriadne naučila. Aspoň tak si pociestujem bez kontroly, negatívnych testov, karantény... A zadarmo! Dopadlo to na výbornú a z cestovania som si odniesla len príjemné zážitky.

Štvrtok

Po celom týždni zaspávania, nestíhania, som sa dnes zobudila až zázračne zavčasu. Bolo okolo pol šiestej. Vytiahla som zo skrine puzzle a začala pomaly skladať. Tak som sa do toho vžila, že som si povedala, že sa budem na hodine angliny trochu dištancovať od počítača a stačí mi len počúvať, čo sa deje. Vôbec sa mi nechcelo nad ničím premýšľať, len som si skladala. Onedlho bolo na hodine akosi ticho. Zrazu sa ozval učiteľkin hlas: „Halóó, Kristínka, počujeme sa?“ Zamrazilo ma. Nevedela som, čo odpovedať, no hlavou mi prebehlo, že je lepšie sa ozvať a nevedieť, ako sa vôbec neozvať. Musela to ale byť poriadna hlúposť, čo som povedala, lebo učka bola zo mňa sklamaná. A veru sklamaná som bola zo seba aj ja – z dištancovania sa na dištančnom vyučovaní.

Nedeľa 7. 3. 2021

Nedelňajší kolotoč. Zase sme doma. Už celý rok trvá epidémia korona vírusu. Nejdeme ani na sv. omšu, ani na výlet, ani na pizzu či zmrzku.

Medzi možnosťami ako stráviť dnešný deň znova pripadá to isté, pozeranie seriálov na notebooku, prechádzka do prírody alebo spoločenské hry so sestrami. Nebolo by na tom nič zlé, keby sa to neopakovalo týždeň čo týždeň už celý rok.

Po nedeľnom obede sa snažím niečo naučiť, ale moje úsilie je vopred odsúdené na neúspech, tak znova zatváram knihy a bezcieľne hladím do okna. Z oblohy začali padať snehové vločky. Výborne! Keby bolo teplo, dalo by sa aspoň prebehnúť so psom, ale takto? Zatváram žalúzie a hodím sa na posteľ.

Pondelok 8. 3. 2021

Unavená som ako pes a ešte som aj zle naladená. Rozumela by som tomu, keby bol piatok, lenže je pondelok a ja by som mala byť oddýchnutá po víkende nič nerobením. Lenže táto nekončiac sa nuda mi odoberá všetky sily a energiu. Zapínam notebook, o chvíľu nám začína vyučovanie. Zisťujem, že máme slabú wifi, kým sa pripojím, prejde dobrých 5 minút. Pripojím sa na hodinu a všetci pozerajú na mňa. Čože? Ja ich vidím? To znamená, že musíme mať zapnuté kamery, ktoré sme nikdy doteraz zapnuté mať nemuseli. Super, takže zapínam kameru, v pyžame, strapatá a s neporiadkom okolo seba.

Utorok 9. 3. 2021

Dnes bol náročný deň. Mama s ocom museli odísť do práce, a keďže je škôlka kvôli pozitívnej kuchárke v 14 dňovej karanténe, moja malá trojročná sestra musela zostať s nami doma.

So sestrou sa strídame pri jej strážení, no samozrejme, obidvom nám vychádza online hodina v rovnakom čase. Dnes už síce nie som v pyžame a som aj učesaná, no za mojím chrbtom veselo vyskakuje moja malá sestra a teší sa, že je súčasťou našej online hodiny.

Konečne prišla mama. Dianku ukladá na poobedný spánok a ja cítim, že musím na chvíľu vypaďnúť vonku. Hodím na seba bundu a vyrazím do prírody.

Streda 10. 3. 2021

Dnes sa hádam nič nepokašle. Ocino zostal doma, a tak stráži sestru. Ja som sa zobudila včas na to, aby som sa stihla pripraviť na online hodinu. Fyzika – najobľúbenejší predmet celej triedy. Čo by to bolo za fyziku, keby sa na nej neskúšalo. A už to začína. Messenger neprestáva blikať. Prichádza jedna správa za druhou od spolužiakov. „Prosím, pošli riešenie. Prosím, pošli správnu odpoveď. Prosím, pošli postup...“ Znova dilemma. Keď nepošlem, som za trápnu biflošku, a keď pošlem, učiteľka sa zase rozčuľuje, že sme odpisovali. Mám po nálade, už by to naozaj chcelo zmenu.

Keby sme boli v škole, už by sme sa tešili, že je stred týždňa a za chvíľu víkend. Ale takto sa ani nie je na čo sa tešiť.

(👤, 8.B)

Dňa 5. marca sme v škole privítali zaujímavú návštevu. Navštívila nás redaktorka z rádia Lumen. Zaujímalo ju, ako si v škole žijeme, aké aktivity robíme, ako sa nám páči dištančné vyučovanie...

Porozprávala sa s pani riaditeľkou, pani učiteľkami, žiakmi a priestor sme dostali aj my z časopisu, aby sme predstavili náš krúžok Žurnalista. Priestor som dostala ja – šéfredaktorka, moja zástupkyňa Ninka a pozvanie od pani učiteľky Kutlákovskej sa veľmi páčila a poslala mi ju do celoslovenskej literárnej súťaže Poetický Púchov. Vyhrala 1. miesto, a to ma motivovalo, aby som tvorila ďalej. Potom prišli

A ešte Ninka:

» Aj ja pracujem v žurnalistickom krúžku od štvrtej triedy. Pamätám si na svoju prvú básničku, ktorú som doň napísala o ročných obdobiach. Pani učiteľke Kutlákovskej sa veľmi páčila a poslala mi ju do celoslovenskej literárnej súťaže Poetický Púchov. Vyhrala 1. miesto, a to ma motivovalo, aby som tvorila ďalej. Potom prišli

je nové v škole aj mimo nej, zabáva vtipmi, inšpiruje receptami, potešuje vlastnoručnými ilustráciami a osem smerovkami, kráti dlhé chvíle...

To svoje si v ňom nájde každý. Ja som sa spoznala aj druhú stranu mince. V piatom ročníku základnej školy som našla svoje miesto v časopise ako redaktorka a venovala som sa

NAŠA ŠKOLA V LUMENE

tento rozhovor stresujúci, no postupne z nás opadla tréma a spontánne sme odpovedali na otázky redaktorky. Bol to zaujímavý zážitok a som rada, že rádio Lumen sa rozhodlo prezentovať práve našu školu.

Ako som nás predstavila v rádiu:

» Na krúžok Žurnalista chodím od štvrtej triedy. Začínala som tvorením osemsmerníkov a kreslením vtipov. Vtedy som obdivovala staršie žurnalistky, ako dokážu napísať také pekné články. Som rada, že dnes to dokážem už aj ja a časopis si tak môže držať stále dobré meno. Už od roku 2008 si totiž udržuje prvenstvo v regionálnej súťaži Najlepší školský časopis.

Úsmev vychádza 3 x ročne (na náš odpust 14. septembra, na Vianoce a Veľkú noc) spolu s obecnými novinami Sihelník. Tým chceme poďakovať aj pánovi starostovi, že zabezpečuje tlač a distribúciu novín do každej domácnosti.

V našej škole sa stále deje niečo zaujímavé: rôzne projekty, súťaže, aktivity – o tom všetkom píšeme. V časopise máme pravidelné rubriky ako Anketôčka otvor očka, Naše naj... Keď sme chodili do školy, stretávali sme sa s ostatnými dievčatami z krúžku a pani učiteľkou raz týždenne. Rozdelili sme si, ktorá bude o čom písať. Teraz je to ťažšie. Stretávame sa len cez zoom. Tak už pripravujeme štvrté číslo Úsmevu. Do veľkonočného čísla by sme chceli dať články Rok sv. Jozefa, Slovník cudzích slov, ktoré nám priniesla pandémia, krátke príbehy s frazeologizmami, ktoré písali spolužiaci či o mini karnevale, ktorý mali tretiaci a prváci online. No a samozrejme napíšeme aj o vás, ako ste nás vy, z rádia Lumen, poctili návštevou.

Pri prezentovaní sme samozrejme dodržiavali všetky protipandemické opatrenia. Len odstup sme na minútku porušili, aby sme sa zmestili na fotku. Zľava: Zuzka Vonšáková, Ninka Kolčáková a redaktorka rádiu Lumen.

ďalšie úspechy v celoslovenských aj okresných súťažiach, z ktorých sa v škole tešíme.

Mirka Hajdučáková si takto zaspomínala na svoju prácu v Úsmeve:

» Úsmev – najkrajší možný doplnok, ktorý zažiarí na každej tvári – mlaď, starej, ženskej či mužskej. Hodí sa jednoducho úplne každému. Znak spokojnosti, šťastia, radosti, dobrej nálady či pozitívnej energie. A taký čarovný úsmev vie vyčariť aj náš Úsmev – školský časopis, plný počinov mladých nádejných žurnalistov. Informuje o novinkách z domova i zo sveta, čo

tomu celých päť rokov, až do ukončenia môjho štúdia v škole. Okúsila som, aké je to byť pravou žurnalistkou a zamilovala som si to. Redakčné stretnutia a brainstormingy, koučing našej pani učiteľky, víťazstvá nášho časopisu na rôznych súťažiach či publikácie mojich článkov v regionálnych novinách – to všetko ma posúvalo vpred. Učila som sa zodpovednosti, samostatnosti, tomu, ako vyjadriť svoje myšlienky a pocity prostredníctvom slov. Neskôr som mala tú česť a stala som sa šéfredaktorkou časopisu. S tým prišla väčšia zodpovednosť, no o to väčšia spokojnosť po dobre vykonanej práci celého tímu.

Postupom času sa písanie stalo mojou vášňou. Pri výbere vysokej školy som dokonca koketovala s myšlienkou ísť sa vzdelávať takýmto smerom. Aj keď som si nakoniec nevybrala žurnalistiku, neodbočila som ďaleko od tvorivého písania – študujem prekladateľstvo a už teraz využívam mnohé vedomosti, ktoré ma naučila práca žurnalistky.

Časopis ovplyvnil môj život. V redakcii som našla svoje miesto, upevnila kamarátstva, našla vášeň, učila sa novým veciam, okúsila som, čo je to zodpovednosť a pracovala som na sebe. Ja verím, že nie som jediná a časopis takto vplýva na nejedného redaktora.

Úsmev – pre niekoho školský časopis, pre niekoho príjemné čítanie, pre mňa jedna krásna životná kapitola, na ktorú vždy spomínam s úsmevom na tvári.

Celú prezentáciu školy si môžete vypočuť v archíve rádia Lumen v relácii Lupa.

Martinka Vonšáková zapojila do práce aj svojich súrodencov

Rebeka Klušáková so snehovými kamarátmi

Martin Sivoň so sestričkou a ich strážcom domu veľkým snehuliakom

Záhradu u Danka Tokára zdobili títo snehuliaci

Aj Lukaš Staš si vyrobil skrýšu. Schovala sa do nej i jeho mačička

DIŠTANČNÉ VZDELÁVANIE

Tretiaci a snehuliaci

Po vianočných prázdninách sa opäť všetky deti ocitli doma a museli zvládať dištančnú výučbu.

Pre nás starších, ktorí sme zbehlí v mobilných technológiách, to nie je problém. Tí, ktorí nie sú leniví, si dokážu mnohé informácie, ktorým nerozumejú, dohľadať aj na internete, konzultovať s vyučujúcimi i mimo vyučovania. No s maličkými žiakmi je to zložitejšie. Často im pri takejto výučbe musia pomáhať dospelí.

Potrebujú veľa názornosti a opakovania, aby si učivo dobre zapamätali.

Opis pracovného postupu sa preto sa žiaci 3.B učili tak, že využili snehovú perinu na výrobu krásnych snehuliakov a iných snežných tvorov. Svoj postup pri práci potom zapísali a vznikol pracovný postup doplnený o krásne fotografie svojich výtvorov.

Alexko – lavica

Petko Ďubašák vo svojom bunkri

Silvia Luscoňová vytvorila obrovského-maca

Sárka – macko

K – Adamko

Sárka – Záhradníčka

Prváci písmenkáči

Sneh pri výučbe využívali aj prváci. Tí z neho vyvodzovali písmenko C.

K – Janka

Mária
– cesnak

Mária
– lekárka

Alexko – murár

daným písменom alebo sa v slove nachádza a takto to dopadlo: cumel, cesnak, cibuľa, macko, srdce a zopár snehuliáčikov. Skvelé !!!

Ďalšie písmenko K zas modelovali z predmetov, ktoré našli doma. Deti boli naozaj kreatívne a využívali takmer

K – Mária

všetko, čo doma našli – hračky, kvety, varešky, papučky...

Pri písменku R zas predstavovali remeslá. Pani učiteľka Maslaňáková sa predstavila ako kominárR. Doplnili ju ďalší remeselníci a na online vyučovanie tak prišli muRáRi, kucháRka, lekárRka, cukRárRka...

Deti si takéto aktivity užívali a tieto písmenka veľmi dobre a ľahko zapamätali.

Nina Kolčáková, 8.A

Lívia – kuchárka

Šimonko – cumel'

Nelka – kaderníčka, kozmetička

MATERINSKÝ JAZYK

Cudzí slová sú súčasťou nášho jazyka

21. február patrí Medzinárodnému dňu materinského jazyka. Počas prezenčného vyučovania sme si ho zvykli pripomínať rôznymi súťažami a kvízmi. Teraz je však situácia iná, no i tak sme na tento deň nezabudli.

Vznik reči súvisí so schopnosťou človeka myslieť. Je pravdepodobné, že prvé dorozumievanie umožňovali ľudské zvuky. Podľa vedcov sa počiatky formovania reči datujú do obdobia 40-až 30-tisíc rokov pred Kristom. Sformovali sa prvé hlásky, slová, vety a formuje sa dodnes. Tak je to aj s tým našim jazykom.

Keby ožila niektorá zo sôch Ľudovíta Štúra a on zostúpil medzi nás, určite by sa čudoval, aké slová sa dnes používajú a mnohým by nerozumel. Náš lubozvučný jazyk sa totiž neustále vyvíja, prichádzajú doň nové slová a niektoré zas odchádzajú, pretože javy zanikajú. Myslím, že posledný rok bol preň v príleve nových slov prevratný. Vírus totiž so sebou priniesol množstvo nových slov, ktoré sme si museli veľmi rýchlo osvojiť. Niektoré cudzie slová sme, samozrejme, poznali, no nepoužívali ich tak často, možno si ani neuvedomovali ich presný význam. Dnes by sme však mohli povedať, že nám tu zdomácneli. Pripravili sme si preto pre vás malý slovník cudzích slov, ktoré so sebou priniesla pandémia.

CUDZIE SLOVÁ:

Analýza – rozbor, výskum

Antigénový test

– výterový rýchlotest na Covid-19

Britská mutácia

– mutácia vírusu Covid-19

Celoplošné testovanie

– otestovanie veľkého množstva ľudí

Certifikát – dokument

COVID-19 – infekčné ochorenie

spôsobené koronavírusom

Covid automat

– monitorovanie vývoja epidémie

Covid infolinka – linka

s informáciami o covidovej situácii

Dezinfekcia – ničenie

choroboplodných mikroorganizmov

Diagnostika

– zistenie choroby podľa príznakov

Dištančné vyučovanie

– vyučovanie cez počítač

Epidémia

– náhle a hromadné šírenie choroby

Hospitalizácia

– prijatie pacienta do nemocnice

Hygiena – čistota

Hygienickoepidemiologický

režim – dodržiavanie

hygienických predpisov

Inkubačný čas

– doba, kým je osoba infekčná

Imunita

– obranyschopnosť organizmu

Infekcia – nákaza

Infekčná choroba

– choroba spôsobená infekciou

Infekčné ochorenie

– hromadný výskyt choroby

Izolácia – oddelenie infikovanej

osoby, aby sa ochorenie nešírilo

Kapacita – množstvo

Karanténa

– povinná izolácia (človeka)

Klinické príznaky

– príznaky, ktoré má infekčná osoba

Korona

– skratka vírusového ochorenia

Koronavírus – vírusové ochorenie

Kríza – nestabilné obdobie

Lockdown – zákaz vychádzania

Medicína

– odbor zaoberajúci sa liečbou

Moderna – firma, ktorá vyrába

vakcíny (očkovacie látky)

Mutácia – zmena

genetického materiálu

Opatrenia – právne predpisy

Pandémia – rýchlo sa šíriaca

epidémia po celom svete

PCR test – test na Covid-19 s väčšou

pravdepodobnosťou určenia

Prezenčné vyučovanie – žiak je

prítomný v škole na vyučovaní

Pilotné testovanie

– prvé/skúšobné testovanie

Plúcna ventilácia – umelé dýchanie

Pneumónia

– zápal pľúcneho tkaniva

Protiepidemické opatrenia

– opatrenia slúžiace

zastaveniu epidémie

Prevencia

– predchádzanie chorobám

Preventívne opatrenia

– prevencia pred chorobou

Príznaky – prejavy ochorenia

Reprofilizovať – zmeniť nemocničné

oddelenie na covid oddelenie

Respiračné ochorenie

– teplota, kašeľ dýchavičnosť

Respirátor FFP2

– chráni človeka pred vírusom

Riziková krajina

– krajina s veľkým počtom

infikovaných/nakazených osôb

Rúško – ochranný prostriedok

zakrývajúci nos a ústa

Skríning – preverovanie

Symptóm – prejav (choroby)

Štatistické údaje

– vyčíslenie priemeru

Vakcína

– látka slúžiaca na zaočkovanie

Varianta – možné riešenie, obmena

Viroológia

– veda zaoberajúca sa vírusmi

Vírus

– častica, ktorá poškodzuje bunky

Kristína Pindjaková, 8.B

Pomáhať si treba

**Rád pomáham doma so všeličím.
Naposledy som pomáhal dedkovi.**

Pomohol som dedkovi a babke s prataním dreva, aj keď sa mi nechcelo, aj tak som im pomohol. Pomáham im rád, aspoň sa nenučím, no niekedy sa mi nechce. Najradšej pomáham dedkovi, je to oveľa zábavnejšie, než pomáhať babke. Hlavne pri jarných prácach, kedy dedko vyťahne traktor a pracujeme na poliach. Pripravujeme pôdu pre novú úrodu. Orieme, vyvážame hnoj, sejeme obilie a sadíme zemiaky. Babke najradšej pomáham s domácimi prácami. Vysávam a umývam. Maminke pomáham so strážením mladšej sestry. Ale aj mne mnohí pomáhajú. Naposledy mi pomohla maminka dnes, potreboval som ísť k babke do Rabče, tak ma tam odviezla. Babka mi pomohla s hľadaním hry, ktorú som stratil u babky.

Potom mám dobrý pocit, že aj niečo užitočné robím. Pomáhať si treba. Vždy, všade a všetkým. Nikdy nevieme, kedy budeme pomoc potrebovať my. A teda aj ja.

Nikolas Jagelka, 7.A

Nelka – víla

Adamko – spiderman

Červená čiapočka

ONLINE KARNEVAL 1.B POČAS DIŠTANČNÉHO VZDELÁVANIA

Karneval trochu inak

V minulých rokoch sa naši žiaci počas Fašiangov bavili na školskom karnevale.

Tento deň sa vždy niesol v znamení zábavy, radosti a vtipných nápadov zrealizovaných do karnevalových kostýmov. Žiaľ, v tomto školskom roku nie je možné zorganizovať takéto

podujatie. Vynaliezavosť však nemá hraníc, a tak si prváci s pani učiteľkou Maslaňákovou pripravili

Mária
– jednorožec

Lívia – jablčková víla

online karneval počas dištančného vzdelávania. Preoblečení za princezné, rozprávkové postavy či kutilov zasadli za počítače, aby predstavili svoje masky i svoje vedomosti. Takto oblečení totiž prežili jeden deň z dištančného vyučovania.

Nina Kolčáková, 8.A

Triedny karneval 3.A

Tesne pred začiatkom pôstu si malý triedny karneval urobili na triednickej hodine aj žiaci 3.A s pani učiteľkou Hajdučákovou. Deti si na ňom v triede

zatancovali a zahrali si hry v maskách. Nechýbalo ani malé občerstvenie. Žiaci si tak aspoň trochu mohli pripomenúť obdobie špred pandémie.

Nina Kolčáková, 8.A

Paťko
– hasič

Sárka – lienka, aj so sestričkou

ROK SVÄTÉHO JOZEFA

Pápež František 8. decembra apoštolským listom *Patris corde* „S otcovským srdcom“ vyhlásil mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženícha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. O vyhlásenie svätého Jozefa za patróna Katolíckej cirkvi sa postaral bl. pápež Pius IX. dekrétom *Quemadmodum Deus* z 8. decembra 1870.

Spolu so zverejnením apoštolského listu *Patris corde* vyšiel tiež príslušný dekrét Apoštolskej penitenciárie, ktorým sa na obdobie slávania Roka svätého Jozefa udeľuje aj dar mimoriadnych odpustkov.

Od 19. marca roka 2021 sa k nemu pridruží aj Rok rodiny, keďže Sv. Jozef

prijal Ježiša ako vlastného syna a poskytol mu to najlepšie čo mohol.

Svätému Jozefovi venujeme úctu aj na našich dištančných hodinách dejepisu. Žiaci pracovali na projektoch o svätcovi a takto sa im to podarilo.

Mimoriadne odpustky môžeme získať týmito siedmimi spôsobmi:

1. Aspoň 30 min. meditovať o modlitbe Otčenáš alebo sa zúčastniť na duchovnej obnove trvajúcej aspoň jeden deň, ktorej súčasťou je meditácia o svätom Jozefovi
2. Tí, ktorí podľa príkladu sv. Jozefa vykonajú telesný alebo duchovný skutok milosrdenstva
3. Rodinám alebo snúbencom, ktorí sa budú spolu modliť ruženec
4. Tým, ktorí dennodenne zveria svoju činnosť do ochrany sv. Jozefa a každému veriacemu, ktorý bude modlitbami prosiť o príhovor remeselníka z Nazareta, aby ten, kto hľadá prácu,

mohol nájsť zamestnanie a aby práca všetkých bola dôstojná

5. Tým, ktorí sa na príhovor sv. Jozefa budú modliť za Cirkev trpiacu prenasledovaním zvonka či zvnútra, a za úľavu všetkých kresťanov, ktorí znášajú akúkoľvek formu prenasledovania. Ak tak urobia Litániami alebo inou modlitbou k sv. Jozefovi

6. Tým, ktorí sa pomodlia akúkoľvek schválenú modlitbu alebo úkon úcty k sv. Jozefovi, napríklad „K tebe sa utiekame, sv. Jozef“, osobitne pri príležitosti 19. marca a 1. mája, na sviatok Svätej

rodiny a v 19. deň každého mesiaca či v každú stredu

7. Seniorom, chorým, zomierajúcim, tým, ktorí nemajú možnosť vyjsť z domu a ktorí s duchom vzdialeným od akéhokolvek hriechu a úmyslom splniť, hneď ako to bude možné, tri bežné podmienky, doma alebo tam, kde sa povinne zdržiavajú, vykonajú zbožný skutok na počesť sv. Jozefa – útechy chorých a patróna dobrej smrti – obetujúc s dôverou Bohu bolesti a problémy svojho života.

Spracovala Nina Kolčáková, 8.A

SVÄTÝ JOZEF

SVÄTÝ JOZEF BOL MANŽELOM
PANNY MÁRIE, KTORÁ PORODILA
JEŽIŠA KRISTA AKO JEDNORODNÉHO
SYNA SYNA BOHA OTCA.

JOZEF BOL SYNOM JAKUBA
Z JUĐOVHO KMEŇA. JOZEF
BOL TESÁR. JEHO PAMIATKA
SA OSLAVUJE NA SLOVENSKU 1.

PATRONÁT: ZAMESTNANIE, RODIČTVO,
PUTNÍK, TESÁR, KATOLICKÁ C. A.
ATRIBÚTY: TESÁRSKE NÁSTROJE, JEŽIŠ, LÁLIE

Ked' frazeologizmy nie sú iba prázdne frázy

Počasie je premenlivé, **ale svet sa točí ďalej**. Jar, leto, jeseň, zima, **tak to Boh stvoril**. Netreba ho brať na ľahkú váhu, pretože nie nadarmo sa hovorí, **že je alfou a omegou všetkého**. Na jar všetko rastie, kvitne, zvieratá majú mláďatá, všetko naberá silu a človek ide **na tej kráse oči nechať**. **Všetko, čo má nohy, ruky, pracuje**, sadí, orie...aj napriek tomu **zlá zelenina kvitne i tam, kde ju nezaseješ**. V lete krása preniká, všetko hýri farbami, vonia, kvitne. Ľudia chodia k vode, na dovolenky, užívajú si slnka lúče. Keď je pekné počasie, majú dobrú náladu a **robota im ide od ruky**, hoci **má horký korienok, ale sladké ovocie**. Keď je veľmi teplo, **schovali by sme sa i do myšacej dierky**. Keď poprší po tom teple, **spadne im kameň zo srdca**, pretože dážď je veľmi potrebný na dobrú úrodu. Na jeseň sú ľudia **súci do koča i do voza**, zbierajú úrodu, kochajú sa čarom pani jesene. V zime sa tešia zo snehu, vyťahujú sane, lyže... Zvieratá, najmä medvede, spia, akoby ich do vody hodili. A **aká Katarína, taká bude zima**, alebo **Katarína na blate a Vianoce na blate** platí už od dávna. A napríklad taká **Barbora ťahá sane do dvora**.

Zuzka Vonšáková, 8. A

Na svete je veľa typov ľudí. Nie so všetkými sme však kamaráti. Jeden **akoby bol do zeme vyrástol**. Stále musí niekde vytrčať. Druhý **akoby mi z oka vypadol**. Sme úplne rovnakí. Tretí je tak silný, že mu nikto **ani vlasok na hlave neskriví**. Štvrtý zas **bez lađu a skladu**. Poznám niektorých, čo **sú sladkí ako med, no v srdci majú jed**. Iní zas ľahostajne vravia: „**Čo ťa nepáli, nehas**.“ Ďalších by vonku **nedotiahlo ani sto volov**, namiesto toho sedia celý deň za počítačom. Avšak sú i takí ľudia, ktorým **ani svätená voda im nepomôže**. Práve takýmto ľuďom sa treba vyhýbať. Robia ľuďom zle a **môžeme sa aj na hlavu postaviť, ale aj tak im to neprekazíme**.

Daniel Jucha 8. A

Hovorí sa, že **každý má svoj kríž**. Pre mňa je to ranné vstávanie, **akoby ma ťažilo pri srdci**. Napriek tomu vyskočím z postele **ako rybička**. Jedna **ruka sem a druhá tam** a už som nasúkaný v oblečení a bežím do kuchyne. Ešte nesmiem zabudnúť na miesto, **kam aj**

kráľ chodí pešky. Potom už konečne môžem aj niečo zjesť. Samozrejme že brat už s niečím otravuje. Beriem to **jedným uchom dnu a druhým von**. To už **mi v bruchu kováč mechy dúcha**. **Ako rýchlik** dám zapiect chlieb so salámou – moja srdcovka. Aj s chlebom **letím ako o dušu** k počítaču, kde mi už začína hodina. Jasný, nemám pri sebe zošity. Nič to, **kto nemá v hlave má v pätách**. Počas hodín sa cítim občas akoby som **lietal v oblakoch**. Nakoniec to ako **vždy dám ako pán**.

Juraj Vonšák 8. A

KARANTÉNA...

Asi najhoršia vec za posledné mesiace. Každý sa nudí, nevie, čo má robiť. A môžete sa **aj na hlavu postaviť**, nik ma nepresvedčí, že na karanténe najdem aspoň jednu pozitívnu vec. Vlastne, celé tie dni, týždne, mesiace som netrávila ničím iným než pozeraním seriálov, filmov, alebo ležaním v posteli. Až na jeden deň, kedy som jednoducho po veľmi dlhom čase chytila ceruzku a začala som kresliť. Vystavila som si to na skriňu, aj keď sa mi to veľmi nepáčilo. Sekundu nato prišiel do izby oco a **akoby mu reč utalo! Či skôr akoby hrom do neho udril!** Nechápala som, čo sa deje, až kým som si nevšimla, že sa pozerá na môj obrázok. Môjho oca však nenadchne len tak hocičo. Proste som si v tej chvíli povedala, že predsa len za tie roky, čo som s maľovaním prestala, som ten talent asi nestratila. **Cítila som sa ako v siedmom nebi**. Ako tak išiel čas, karanténa sa stále posúvala a posúvala. No a keďže som okrem učenia, nemala čo na práci, **kreslila som ako o dušu**. Vlastne, postupom času ma to začalo naplňovať a robiť šťastnou. Môj smútok, hnev i radosť **prestal byť trňom v oku** pre okolie, pretože som ho dávala na papier. Samozrejme, nemôžem zabudnúť na to, že hocikedy môjmu bratovi **čert posvietil** a polovicu obrázkov mi roztrhal. Keďže nie som bonzáčka, nepovedala som to mame, no prišla na to sama. **Ten veru dostal dieru z koláča**.

Monika Jurášová, 8. A

V tejto zložitej situácii si ešte viac uvedomujem význam slova rodina. Všetci sme na **jednej lodi** a kráčame **bok po boku**. Naučili sme sa viacej

vážiť jeden druhého. Navzájom si pomáhame. Mnohí z nás si museli **pritiahnúť opasok**. Dávame pozor na svoje zdravie. Táto pandémia nás naučila **ťahať za jeden povraz**. Aj keď nás to v mnohých veciach obmedzuje, ale robíme to pre seba a ostatných. Chýbajú nám kamaráti, ale dúfam, že sa **blýska na lepšie časy**. Teraz sa **musíme mať na pozore**. Už sa teším, keď sa všetko skončí a život sa vráti do starých kolají. Keď si spomeniem, ako to všetko začalo behajú mi zimomriavky na tele. Niektorí to brali jedným uchom dnu a druhým von. Dodržiujeme opatrenia a neprilievajme olej do ohňa. Klobúk dole ako to všetci zvládame. Spolu to zvládneme...

Vanesa Kekeláková 8. A

Slnčné oči prechádzajú cez zamrznuté okno v mojej izbe a jeho lúče ma jemne prebúdzajú. Pomaly schádzam dolu schodmi do kuchyne a všade vôkol sa rozlieha ticho. Pozerám, počúvam, no nikde ani nohy. Pozriem na hodiny a **oči mi skoro vyleteli z jamiek**. „**Veď už je skoro dvanásť!**“ Bežím do chladničky a tam mi **oči prechádzajú** z poličky na poličku. Toľko jedla, že si neviem ani vybrať. Potrebujem niečo kalorické, dnes ma čaká dlhý deň, pôjde sa na skialp. Slnko už je poriadne vysoko. Skoro som zabudla na psíka Brownieho, prevetrá si so mnou hlavu. Vyšla som na prvý kopec a už **som bola v koncoch**. Sadla som si od únavy do snehu. Okolo mňa bola krásna zasnežená príroda. **Nebolo tam ani nohy**. Až mi **oči prechádzali**. Nemohla som sa vynadávať na slnko ktoré zapadalo za Pilsko. **Cítila som sa ako v siedmom nebi**. Chvíľu som len tak pozorovala oblohu a zrazu som začula zvuk vŕzgajúceho snehu, ktorý sa blížil smerom ku mne. V tej chvíli **by ste sa mi krvi nedorezali**. Nechcela som sa veľmi hýbať, tak som len očami nakukla, kto je za mnou. Videla som dlhé štíhle nohy, ale našťastie to nebol medveď, ako som si v prvej chvíli myslela. Boli to srnky. **Bolo ich ako maku** a mala som ich **na dosah ruky**, no hneď ako som sa pohla, rozprchlí sa ako sen. **Ani sa mi nesnívalo**, že ma príroda obdarí takým krásnym zážitkom.

Nina Kolčáková, 8. A

Každý človek pri narodení **dostať niečo do vienk**a. Ktosi viac, ktosi

menej. **Postupom času** zistíme, že mám **nejakého svojho koníčka**. A ja som zistila, že **mám niečo v krvi**. Rada pečiem koláče a torty. Pri tejto práci nesmiem **mať drevené ruky**, no stane sa, že **mám nervy ako drôty**. **Má to niečo do seba**. Aj si pomaškrtím, aj sa naučím. Najviac ma teší, keď takmer končím a **mám to vo vrecku**. Občas sa mi to nepodarí, ale aj **kôň má štyri nohy a predsa sa potkne**. Poznám aj takých, ktorí sa tým živia a **majú peňazí ako maku**. Dúfam, že má tento koníček neomrzí a budem ho **mať v srdci**.

Marika Rusnáková, 8.B

Bol raz jeden zbojník, ktorý sa volal Juraj. Podobal sa na otca. V dedine aj vraveli, **akoby mu z oka vypadol**. Bol rýchly, páni z hradu ho **ani na sto konoch nedobehli**. Preto sa hnevali, **ako kaša v hrnci**, keď ho ani vojaci nechytli. Plukovník povzbudzoval vojakov: **Nehádzte flintu do žita**. Ale hradný pán na nich kričal: **Máte v hlave otruby**. Preto sa rozhodol, **že bude vojakov držať v cviku**. Lenže po určitom čase Juraj zmizol. Ľudia v dedine vraveli: **Akoby sa bol pod zem prepadol**. No páni z hradu zmýšľali inakšie: **Musí byť v tom čert**. No skutočnosť bola taká, že Juraj sa v susednom kráľovstve oženil, mal deti a postavil si dom. **Ako-by hrom doň udrel**. Zmenila ho jeho manželka Zuzka, **tá ho dala do laty**.

Tadeáš Piták, 8.B

Už od dávna sa hovorilo, že **lož ma krátke nohy**. Vždy som to považoval za hlúposť, pokiaľ som to sám nezažil. **Nie raz a nie dvakrát** mi mama hovorila, že vždy, keď niečo vyvediem, treba to hneď povedať. No pre mňa to bolo, **akoby hrach o stenu hádzala**. Lepšie povedané **jedným uchom dnu a druhým von**.

Pokazil som brzdy na bicykli a ja s **tvrdou hlavou a deravými rukami** som si povedal, že to opravím sám a nikomu sa nepriznám, čo som urobil. Ako som prišiel domov, mama mi **hneď videla na nose, že mi tečie do topánok**. No **čušal som ako myš v diere**. Mal som ísť do obchodu na bicykli, no nakoniec som musel ísť peši. To nebolo také hrozné, ale keď som šiel na tréning, tak ma to už dohnalo, ako sa hovorí **z kaluže do blata**. Keď som sa valil veľkou rýchlosťou dole, vedel som, že už **som v kaši**. Spadol som a ošúchal som si celé kolená. Odvtedy viem, že **lož má krátke nohy**.

Blažej Kovaliček, 8.B

PÔSTNE PREŽÍVANIE DOMA I V ŠKOLE

Toto pôstne obdobie je opäť iné. Už vlani sme zažili pôst bez spoločných svätých omší a modlitieb Krížovej cesty. No správny kresťan sa nevzdáva. Práve naopak, hľadá význam, zmysel a napredovanie aj v takýchto situáciách.

Nič nám predsa nebráni nájsť si čas a zapnúť si sv. omšu na televízore alebo na mobile. Veď máme na to toľko prostriedkov a technológií! Farnosti sa snažia duchovné aktivity zdieľať online, aby sa s nimi podeli aj s nami. Online krížové cesty a sväté omše sú vysielané aj z našej farnosti. My starší sa teda snažíme v pôste napredovať aspoň takto a pravidelne sa ich zúčastňujeme.

No žiaci z 1. – 4., ktorí sa učia prezenčne, sa v škole pred vyučovaním modliavajú Krížovú cestu za odvrátenie pandémie. Taktiež sa zúčastňujú každoročnej aktivity Pôstna krabička. V pôste predsa nesmieme zabúdať na chudobných a núdzných, treba si odoprieť niečo, čo máme radi a obetovať to tým, ktorí pomoc potrebujú. Preto naši najmenší prijali výzvu zo školského rozhlasu a stavajú dom z tehličiek pre deti z Jakutska.

Oznam zo školského rozhlasu:

„Tak ako po iné roky, aj počas tohto pôstneho obdobia sa u nás na škole uskutoční zbierka Tehličky.“

Starší žiaci ju už poznajú. Ide o aktivitu, pri ktorej kupovaním tehličiek pomáhame ľuďom v iných krajinách.

Tentokrát ide o pomoc krajine Jakutsko, ktorá leží v Ruskej federácii. Jakutsko je jedno z najchladnejších miest na zemi. Bežne cez zimu tam mávajú -50 až -60 stupňov. Dokonca tam bola nameraná teplota aj pod -70 stupňov. V takýchto teplotách je základom prežitia neostávať vonku dlhšie ako 20 minút, nechodiť rýchlo, nedýchať ústami a už vôbec nebežať.

Zima tam trvá 9 až 10 mesiacov. Preto je potrebné mať v týchto podmienkach dobré bývanie. A práve na to budú použité peniaze z tejto Tehličky. Pôjdu na opravu saleziánskeho domu. Saleziáni sú rehoľníci, ktorí sa v týchto nehostinných podmienkach Jakutska venujú ľuďom, ktorí to potrebujú.

Preto ak chcete pomôcť, môžete si kúpiť tehličku aj vy. Cena jednej tehličky je 0,30 eur. Tehličky si budete môcť kupovať vo svojej triede. Každá trieda získa plagát, na ktorý si bude môcť lepiť tehličky. Tiež získa pokladničku, do ktorej bude dávať peniaze a samozrejme dostane aj tehličky. Trieda, ktorá bude najaktívnejšia, získa odmenu.

Ak by ste sa chceli dozvedieť viac o Jakutsku alebo si vyskúšať rôzne hry a úlohy, môžete navštíviť internetovú stránku www.tehlicka.sk

Eva Perveková, 8.A

Pri pohľade z okna...

Moje okno je veľikánske, a preto vidím aj veľké veci. Musím však povedať, že pohľad v jednotlivých obdobiach je odlišný.

Teraz, keď sa pozerám, vidím veľikánsky, zasnežený, rozprávkový kopec Pilsko. Ráno, keď je mráz a začína vychádzať slnko, je to nádherný pohľad. Pod Pilskom je menší kopec, Skalka a tam vidím biele zamrznuté brezy, okolo ktorých sa často sánkujú deti. Dookola vidím strechy našich susedov, teraz sú najkrajšie, v mraze a zime a najviac vtedy, keď z ich komínov ide biely dym. Na jar sa pohľad mení: Pilsko je zelené a Skalka je chladná, prázdna. Tu vidím ľudí, ktorí sadia zemiaky, zeleninu a sejú obilie. O mesiac sa Skalka mení, zazelenie sa. Najkrajšie to vidno na brežách, ktoré tvoria malé skupinky a skrášľujú celé okolie. Počutí odtiaľ veselý štebot vtákov. Dokonca nad mojím oknom mi hniezdia aj lastovičky, občas sa na ne hnevám, ale keď vidím malé, ako sa učia lietať, a zastavia sa aj na parapetnej doske, tak mám z nich veľkú radosť. Postupne prichádza leto, vidím ľudí, ktorí sušia seno. Mám rada vôňu týchto pokosených bylín. Večerom pozorujem slnko, ktoré ako veľká guľa prechádza zo Skalky za Pilsko. Pripomína mi to rozprávku O Matkovi a Kubkovi, ktorú máme všetci radi. Počas jesene je pohľad opäť iný, brezy menia farbu svojich listov. Najskôr sú z nich oranžovo-žlté machule, ktoré sa postupne strácajú a nakoniec brezy ostávajú holé. Idú na zimný oddych.

A takto sa to strieda každý rok. Mám rada každý pohľad, neviem si vybrať, ktorý je najkrajší.

Ešter Pitáková, 7.A

Teraz je krásne 4.8

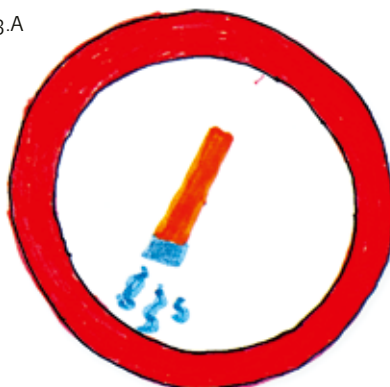
Teraz je krásne 4.8

Moja rodina

Sárka Mačincová, 1.A

Máme tu jar.
Ako pomôžeme nášmu planéte?
Chránime prírodu!

Rastík
Maslaňák 2.BRastík
Maslaňák 2.BZákaz púšťania
ohnostrojovZákaz vyhadzovania
odpadkovAlžbetka
Vojtašáková 3.AZákaz kŕmenia
šrovmov
Našálka Rusnáková 4.A

Zákaz fajčiť

Kamárati smreký

Prvé čo uvidím, keď otvorím oči,
sú naše štíhle smreký. Dakedy
sa mi zdá, že rastú až do nebies.
A keď príde vietor a trochu roztra-
sie ich konáre, tak si myslím, že
by si chceli zatancovať valčík.

Vyčkávajúce smreký sa nevede-
li dočkať, kedy príde jar, lebo náš
dvor bol zasa pokrytý bielou perinou.
A nie len to, obloha sa stále mračila
a slnko sa schovávalo za oblakmi.
Chýbalo im slnko, ktoré sa na nich
smeje a zároveň ich aj hreje. Ich prá-
cou bolo strážiť náš pozemok, ale aj
postarať sa o vtáky. Mohutné smreký
boli tak vysoké, že videli susedný les.
A ako sa tak medzi sebou rozprávali,
tak prišla zúrивá búrka. To, čo jej
vošlo do cesty, zničila. Smreký ju
konármi odháňali preč, no dávali si
pozor, aby nezranili vrabce, ale bez
úspechu. Museli teda vymyslieť iný
plán, a to rýchlo. Inak búrka zničí
aj ošatok dvora. V tom najstarší
smrek dostal nápad. Čo keby svoji-
mi konármi začali mávať súčasne,
aby búrku odfúkli? Nápad bol dobrý,
a veľmi. Na rozkaz, ktorý im dal
najstarší smrek, začali všetci silno
mávať svojimi konármi, a podarilo
sa! Búrku odfúkli a nikomu sa nič
nestalo.

Nakoniec to, čo búrka zničila,
smreký zasa opravili, a vtedy sa
po dlhej dobe ukázalo slnko. Len-
že viac usmiate a hrejivé. Aj vtáky
poďakovali smrekom za to, že im za-
chránili život, a aj za to, že uchránili
ich domov. Tak za to im zas vtáky
zaspievali krásny koncert.

Soňa Pindjaková, 7.A

6. február – Svetový deň bez mobilu

VEDELI STE, ŽE VÄČŠINA LUDÍ CHYTÍ DO RUKY TELEFÓN VIAC NEŽ STOKRÁT DENNE? Niektorí ľudia trávajú so svojím telefónom viac času ako rozhovormi s ľuďmi. Je na ňom dokonca viac baktérií ako na záchodovej doske. Okrem telefonovania nám totiž nahrádzajú fotoaparáty, hudobné prehrávače, kalendáre... Mobil sa pre nás stal nebezpečne nákazlivý a zvlášť v tejto dobe, keď ho mnohí využívajú aj na online výučbu.

» NA TÉMU MOBIL a ako ho v tejto pandemickej dobe vnímajú, sme sa opýtali našich ôsmačiek. Aby sme neporušili pandemické opatrenia, samozrejme cez mobil.

Alexko – mobil

• Žijeme dobu, v ktorej sa hodnota človeka meria počtom sledovateľov.

» Mladí dnes žijú na instagrame. Tam sa spoznávajú, schádzajú i rozchádzajú. Ráno profilovka s priateľom, večer bio zmenené na status single. Instagram ti povie, kto čo raňajkoval, čo rád robí, kde bol, s kým strávil víkend. Tvoja hodnota zrazu závisí od počtu sledovateľov, srdiečok a komentárov na fotke, ktorá bola upravená cez tri filtre. No keď potrebuješ pomoc, povzbudenie, zistiš, že srdiečka na fotke sú len prázdne reakcie. Skutočných priateľov, ktorí sú tu naozaj pre teba, spočítaš na jednej ruke.

Karin Stašová 8.B

• V tejto uponáhlanej dobe má väčšina mobil ako svoju pravú ruku.

» Tak je to aj u mňa. Ráno sa zobudím na hlasitý budík, ktorý vypnem, ako inak, na telefóne. Pozriem, ktorý deň v mesiaci je a aké počasie dnes bude. Ešte z postele na telefóne zisťujem, čo je vo svete nové. A potom začína vyučovanie. Cez telefón...

Aké by bolo nemať telefón?

V súčasnosti určite ťažké.

» Moji rodičia vravia, že mali krásne detstvo bez telefónov. Telefón im vôbec nechýbal, chýbali im kamaráti, a to boli len pár hodín bez seba. Keď niečo potrebovali, navštívili sa a pomohli si. Na ulici sa hrali, kým mohli a každý deň sa mali o čom rozprávať. Mali tie najkrajšie zážitky. Teraz prežívame ťažkú dobu. Nemôžeme sa s priateľmi stretávať, a tak aspoň pokecáme cez telefón. Telefón nám toho mnoho uľahčuje, no má aj negatívne stránky. A to vtedy, keď ho využívame na neefektívne hranie hier, kontaktovanie sa s cudzími ľuďmi či prezeranie nevhodných videí. Na záver by som to zhrnula asi tak, že mobilný telefón je dobrá vec, ale záleží len na nás do akej miery si ho pripustíme k sebe, aby sme nestratili hodnoty života my a naši blízki.

Marika Rusnáková 8.B

• Náš mobilný svet prestáva byť skutočne mobilný!

» Čo vlastne znamená mobilný? Schopnosť chodiť, pohybovať sa? Kedysi iný význam

tohto slova ľudia nepoznali. No svet sa mení, rastie, vyvíja sa. Tvoria sa nové technológie, ľudia majú nové záujmy. Lenže so všetkým dobrým prichádza aj to zlé.

Ľudia sa stávajú viac závislými a odkázanými na moderné technológie. Každý nový vynález ľudstvu uľahčuje život. No pravdou je, že človek sa stáva lenivým a unudeným. Nové objavy sú veľmi nápomocné v každodennom ľudskom živote, ale človek sa viac stáva nesamostatným, odkázaným a závislým na pomoc. Všetko musí mať svoju mieru, a preto je na mieste otázka: „Nestávam sa imobilným vďaka mobilným technológiám?“

Kristína Pindjaková, 8.B

• O mobile by sme mohli povedať, že je to dobrý sluha ale zlý pán.

» Mobil nie je len na telefonovanie. Je to aj útek z reality. Dokáže to, čo iní nie, urobiť život taký, aký ho chceme. Ale dokáže ľudí aj ovládnuť. Je ako droga. Stačí chvíľka a z minúty je hodina. Pozeranie do čiernej krabice sa však na život nepodobá, a tak strácame priamy kontakt s ľuďmi. Keby sme mobil nemali, viac by sme sa hýbali, pretože by sme nemohli druhým zavolať, napríklad o úlohy. (Viem, teraz to nejde.) No ďalšie staré príslovie hovorí, že niečo zlé je aj na niečo dobré. Mobil nám veľmi uľahčuje prácu a v dnešnom zmenenom svete komunikáciu. A aj keď má veľa chýb, ľudia ho neodstránia, naopak budú ho vylepšovať.

Eva Perveková, 8.A

• Mobilný telefón je výdobytkom dnešnej modernej doby.

» Nevieme si predstaviť deň bez mobilného telefónu. Používame ho takmer na všetko. Vieme sa vďaka nemu porozumieť, všetko si zistiť. Je mi však ľúto, že vďaka mobilnému telefónu sa medzi ľuďmi stratila verbálna komunikácia, mladí sa prestali stretávať a píšú si cez mobilný telefón. Predtým sa ľudia stretávali a rozprávali si rôzne zážitky, veľa sa nasmiali a teraz sa všetci zavrú do svojich domovov a komunikujú výlučne cez mobilný telefón. Všetci sme sa stali rukojemníkmi modernej doby a pandémie, v ktorej často práve mobil zohráva prvú rolu.

Vanessa Kekeláková, 8.A

• Chcela by som sa ocitnúť v dobe, kedy neexistovali mobily.

» Kedy sa ľudia vzdelávali len pomocou kníh či počúvali z vlastných skúseností. Kedy rodina, domov a zdravie boli pre nás najväčšie bohatstvo. Kedy sme sa tešili z maličkostí, ktoré nám život prinášal. Kedy sme si nemohli dovoliť mať všetko, no spolu nám nič nechýbalo.

Žijeme v 21. storočí, storočí technológií, v ktorom nás zaujímajú zbytočnosti ako napríklad, čo mám dnes oblečené alebo aký mobilný telefón vlastním. Jednoducho sa snažíme byť „cool“. Myslíme si, že hmotné veci nás robia šťastnejšími a úspešnejšími. Mobil nám síce uľahčil život, no ako keby s ním začali niektoré dôležité veci strácať svoju hodnotu. Knihy nahradila Wikipédia. Je predsa jednoduchšie vyhľadať informáciu na internete ako listovať v knihách. Rozhovor s priateľmi nahradilo chatovanie, ktoré nás obralo o správny pravopis. Naše správy obsahujú množstvo gramatických chýb, ktoré máme utkvéné v pamäti. Úsmev nahradili smajlíky.

Nie všetko čo je späť s mobilom je správne. Snažme sa odtrhnúť od mobilu a sociálnych sietí, ktoré nás oberajú o vzácny čas. Zamyslime sa nad sebou a začneme realizovať svoje sny, a žiť plnohodnotný život so svojimi blízkymi.

Tamara Vronková, 8.A

• Rodičia vždy hovoria, že kvôli mobilným telefónom je dnešná mládež veľmi spomalená a na svet sa pozerá iba cez mobil.

» Nezvyčajne s nimi musím súhlasiť. Keby sme nemali telefón, tak by sme boli možno aj veselší. Mali by sme viac času na seba, rodinu, kamarátov. Častejšie by sme boli v prírode alebo na čerstvom vzduchu s kamarátmi. Navyše, za zlú náladu môže často sociálna sieť, cez ktorú sa šíria nepravdivé informácie, ktoré môžu ublížiť. Aj keď mobil nie je k životu veľmi potrebný na dnešnú situáciu sa nám veľmi zišiel. „Chodíme cezeň do školy“, ktorú veľmi potrebujeme.

Natália Pientáková 8.A

BREZA – STROM S BIELOU KÔROU

Naši predkovia z jemných častí brezy vyrábali brezové metly, ktoré sa využívali v domácnosti ale aj na gazdovskom dvore. Drevo zas slúžilo ako palivo, dodnes ho mnohí zháňajú do krbov na chalupy. Patrí medzi prvé stromy, ktoré sa na jar zazelenajú. Dokonca mnohé gazdinky si vetvičky dávajú do izieb, aby ich mali na veľkú noc zelené, ozdobia ich stužkami a vajíčkami. Breza je neoficiálnym symbolom Ruska. Rastú tam vo veľkom množstve.

Tento strom má aj veľký význam v liečiteľstve. Na breze, zvlášť na Sibíri, rastie huba, Sibírska čaga, v slovenčine známa tiež ako ryšavec šikmý. Môžeme ho nájsť aj na Slovensku. Ide o drevo-kaznú hubu. Na to, aby mohla pomáhať človeku, potrebuje získať antioxidanty z briez, na ktorých rastie. Čaga sa živí šťavami stromov a strom postupne usmrtí. Z tejto huby sa potom vyrába čaj, ktorý má dobrý vplyv na zdravie človeka. Naši predkovia na jar z brezy získavali brezovú vodu. Babky ju používali na zmývanie vlasov. Táto šťava sa zbiera za pomoci malého dreveného korýtka, ktoré sa upevní ku kôre a zasunie do malej vyvrtanej dierky na južnej strane stromu. Pod korýtko sa umiestni nádoba, do ktorej miazga steká. Čím vyššie sa otvor vyvrtá, tým je miazga kvalitnejšia, ale v menšom množstve. Zber miazgy z jedného stromu môže

trvať až 14 dní, ale po tak veľkej strate tejto tekutiny by mohla breza odumrieť. Bez viditeľného poškodenia môže zber miazgy trvať približne 2 dni,

potom je nutné otvor dôkladne uzavrieť a ošetriť, čo prevedieme dreveným kolíkom a zmesou zeminy.

Text, foto Tadeáš Piták, 8.B

Osemsmerovka

A	K	Č	A	B	I	Š	A	M	R	I	Ó	N	V	A
V	D	Á	Ž	Ď	A	K	N	E	I	Ž	E	N	S	D
E	L	A	Ň	E	A	A	N	I	L	E	Ť	A	D	E
I	K	K	E	V	A	S	M	O	V	A	O	Ľ	O	S
L	Č	O	V	A	J	Í	Č	K	O	A	R	A	M	U
B	K	I	S	Ý	A	E	R	A	D	A	L	K	R	S
O	O	A	A	E	R	Y	S	M	A	D	I	O	S	L
C	R	Ň	S	P	I	E	S	E	Ň	A	S	Y	R	I
O	B	H	T	P	K	P	K	Ň	A	S	T	O	P	E
N	A	A	U	E	O	A	F	A	R	B	Y	O	Ú	P
Á	Č	J	H	S	M	N	D	Á	Ž	N	I	K	Č	K
K	F	I	A	L	K	A	A	A	M	N	L	O	I	A
Ľ	Á	D	Č	N	N	K	O	S	Ť	E	Y	Ú	K	Z
E	A	V	O	K	P	Ô	S	T	J	E	N	A	K	Č
V	I	C	A	O	V	E	Č	K	A	K	Ľ	A	N	A

VAJÍČKO, PÔST, JAR, FARBÍ, VODA, LISTY, FIALKA, SLNKO, DÁŽĎ, ĎATELINA, DOM, ČIAPKA, ĎATEĽ, VELKÁ NOC, SLIEPKA, SUSEDA, DÁŽDNIK, SYRY, DEVA, PIESEŇ, ISKRA, DAR, ROLA, BRADA, ŠIBAČKA, KORBÁČ, STUHA, LAN, SNEŽIENKA, PÚČOK, OBLIEVA, VLK, ŠAMPIÓN, LAŇ, KÁVA, LÚKA, JESEŇ, JAHŇA, SPONA, OMŠA, AMEN, KOSTĚ, OVEČKA, SAD, NOC, KAMEŇ, TÉMA, TOČ, VÝR, UKRY, VAK.

Eva Perveková, 8.A

Martin Sivoň, 3.B

Janka Jagelková, 1.B

Eva Klušáková, 2.B, Sofia Grižáková 2.B, Karin Mlynarčíková 2.B, Patka Grobarčíková 2.B